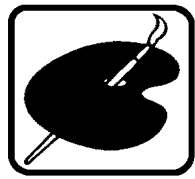

Sutinen

Jäsenlehti • 2015

ITÄ-HELSINGIN TAIDeseura RY

Sutinen

Julkaisija Itä-Helsingin Taideseura ry
Kalkkiahiekankuja 6, 00980 Helsinki

ISSN-L 0780-9190

ISSN 0780-9190 (Painettu)

ISSN 2242-3028 (Verkkolehti)

Sisältö

Hyvää vuosikertaa	3
Vuosikerta 2015. Itä-Helsingin Taideseuran 36. vuosinäyttely	
Vuotalon Galleriassa 17.–28.11.2015	4
Merja Heinon puheenvuoro avajaisissa 17.11.2015	4
Merja Heinon perustelut kunniainnoinnin saaneiden valintoihin	5
Kritiikki-ilta 18.11.2015 taiteilija Merja Heinon kanssa	6
Valamossa	13
Abstraktin maalauksen kurssi 18.–19.4.2015	14
Idän kyläjuhlat	16
Myös Vuosaaressa	17
Pekka Martin, graafikko	18
Maalauskurssi Sasekalla 3.–7.8.2015	24
Hullun keräilijän aarteet	25
Tiistaipaja	26
Taiteiden yö	27
Ajankohtaista: Kevään 2016 kurssit	29
Akvaarellitit kasvitieteellisessä	30
Jäsenmaksut ja jäsenkortit	30
Itä-Helsingin Taideseuran hallitus	31

Kannen kuva: Idän kyläjuhlasta. Yksityiskohta yhdestä juhlan aikana tehdystä yhteisteoksista. Kuva Tua Mylius.

Itä-Helsingin Taideseuran internetosoite: <http://www.itahelsingintaideseura.fi>

Hyvää vuosikertaa

Vuosikerta 2015 on tämänsyksyisen vuosinäyttelymme nimi. Näyttely on antanut edustavan kuvan seuramme toiminnasta ja se on saanut hyvää palautetta. Tuntuu, että vuosinäyttelyt saavat seuramme jäseniä kasvavassa määrin liikkeelle. On ollut ilo huomata, kuinka yhteisen ponnistuksen eteen on tehty töitä. Ison näyttelyn onnistumisen takana on myös suuri määrä välttämätöntä, järjestelyihin ja seuran toimintaan liittyvää pitkäjänteistä työtä, mikä onnistuessaan näkyy hyvinä tuloksina ja jonka puuttumisen huomaisi myös. Siihen liittyy tiedottamista, verkoston luomista, kurssitoiminnasta ja jäsenistöstä huolehtimista. Tämä Sutinen-lehti on katsaus meitä koskettaviin asioihin ja siihen, missä on oltu mukana.

Lehti toimii myös seuramme käyntikorttina ja lisää näkyvyyttä. Helsingin kaupunki on kehittänyt viime aikoina kulttuuristrategiaansa siten, että painopisteet ovat entistä enemmän alueellisessa yhteistyössä eri toimijoiden kanssa. Itä-Helsingissä järjestettiin kesäkuussa Stoa aukiolla ensimmäistä kertaa Idän kyläjuhla, johon osallistuimme maalaustapahtumalla. Seuralla oli pienimuotoisempi maalaustapahtuma samaan aikaan Vuosaaren Sjököllässä. Osallistuimme myös taiteiden yöön. Tapahtumien avulla olemme näkyvästi osa ympäristöämme ja tulemme nähdä. Tapahtumien sarja jatkuu, samoin ideointi ja yhteistyö.

Toimintamme ei kuitenkaan rajoitu vain lähitapahtumiin. Kurssimatkat suuntautuvat joko kotimaahan tai sen ulkopuolelle. Monet seuralaiset ovat löytäneet omia maalauskohteitaan muun muassa Italiasta, ja tuloksia näemme yhteisnäyttelyissä ja seuralaisten omissa näyttelyissä. Seura haluaa kannustaa jäseniään näyttelyiden pitämiseen. Jos sinulla on näyttely tulossa, lähetä siitä tietoa nettisivuillemme.

Elämme aikaa, jolloin joudumme arvioimaan toimintaa ja sen perusteita jatkuvasti. Vaikka taiteella harva rikastuu taloudellisesti, koemme taiteen tekemisen ja siihen kannustamisen tärkeäksi. Itä-Helsingin Taideseura ponnistelee hyvien olosuhteiden luomiseksi niukoilla resursseilla vapaaehtoisvoimin.

Uskaltaudu mukaan toimintaan! Sosiaalinen hyvinvointi ja kulttuurinen rikastuminen ovat arvoja, jotka toteutuvat yhteisessä toiminnassa puhumattakaan ilosta, minkä taideteos tuottaa tekijälleen ja katsojalleen. Nämä vievät eteenpäin.

Kirsti Pesari
puheenjohtaja

Vuosikerta 2015

36. vuosinäyttely Vuotalon galleriassa 17.–28.11.2015

Kuva Tua Mylius

Kuva Riitta Pohjanheimo

Kuva Tua Mylius

Merja Heinin puheenvuoro avajaisissa 17.11.2015

Aluksi Merja Heino kertoi iloitsevan Taidemaalariiliiton näyttelytoimikunnan puheenjohtajana luottamuksesta ja valinnasta päästä juryttämään ja rakentamaan näyttelyämme. Toisena asiana hän mainitsi näyttelyn tason. Hän oli kuullut taideseurastamme, opettajinamme toimivien kollegoitensa kautta, muttei muuten tuntenut meitä. Merja oli positiivisen yllätynyt kovasta tasosta, johon liittyi myös se, että joiltain tekijöiltä oli valittu mukaan vain yksi työ. Se ei tarkoittanut, etteivät toiset tarjotut työt olisi olleet esillepanon arvoisia, vaan näyttelyolosuhteiden sanelema pakko. Seinien lukumäärä oli rajallinen. (44 tekijältä ripustukseen päätyi 77 työtä, vajaa puolet tarjotuista karsiutui.) Juryttäjä halusi luoda yleisöystävällisen ripustuksen, jossa ei ole liikaa töitä. Pääseinän ripustus on selkeä yksinkertainen rivi. Kerroksittainen, useista töitä päällekkäin rakennettu ripustus olisi hänen mielestään katsojan kiusaamista. Hän myönsi lähes nyhki-neensä kärsiessään tilanpuutteen vuoksi pois jääneistä hienoista töistä.

Näyttely rakentui siten, että se nappaisi parhaiten ulkopuolelta tulevan yleisön siihen sisälle tutustumaan, kiinnostavuus syntyi heti ulko-ovelta tultaessa. Etuosaan on siksi laitettu voimakkaita teoksia, joihin katsojan silmä nappaa kiinni. Pääseinällä on esitetty erilaisia tekemisen tapoja mahdollisimman har-

monisesti, ilman suuria ristiriitoja. Seinällä on töitä klassisesta maalaamisesta ja piirtämisestä modernimpaan, modernistiseen otteeseen ja nykytaiteen kontekstiin.

Tekijöidemme joukossa on hänen mukaansa paljon maisemamaalareita, muita taiteen alueita käsittelevien lisäksi. Siitä syystä Merja Heino halusi poimia galleriahuoneen pitkälle betoniseinälle omana ryhmänään eri lähestymistapoja maisemaan. Katsoja pääsee näkemään, miten monella eri tavalla ja tekniikalla maisemaa voi tulkita.

Muut seinät rakentuivat osin sisältöjen mukaan; on esimerkiksi kaupunkirakentamista ja -ympäristöä, on työnte-koon, ihmisen elämäntilanteen liittyviä töitä ja abstraktin taiteen erilaisia käsitte-lyjä ja tapoja. Jotkut seinämät perustuivat värien harmoniaan ja tunnelmaan. Hän kertoi joutuneensa valitsemaan ripustuk-sen tasapainoon paremmin sopivan työn, vaikka olisi löytynyt itselle mieluisampi teos, jonka olisi halunnut laittaa esille.

Merja Heino totesi itse ripustuksesta samaa kuin monesti olemme aiemminkin kuulleet; tiukka aikataulu esti jalostamasta ideoita ja pohtimasta eri kokonai-suuksia, mitä voisiakaan syntyä. Lopputu-los lienee silti vallan hyvä.

Toimittanut
Maila Niskanen-Kopio

Merja Heinin perustelut kunniamai-ninnan saaneiden valintoihin

Merja Heino halusi kunniamainin-noillaan nostaa erilaisia lähesty-mistapoja ja tekniikoita.

Matti Koiviston työt olivat hyvin herkul-lisia, jossain mielessä nykyajan kansatie-dettä käsitellessään arkipäivän ilmiöitä lähimenneisyydessämme. Ne olivat kiin-nostavia samalla tavalla kuin katselemme 70-luvun valokuvia - historiaa, mutta vie-lä lähellä. Hienosti maalattuja, teknisesti hyvin toteutettuja, sommitelmat ja väri-skaalat toimivia ja aiheet mielenkiintoisia.

Matti Koivisto: Vanha Vuosaari 1967.

Riitta Astikaisen teoksissa aiheiden kä-sittelytapa on abstrakti, vaikka itse aiheet ovat konkreettisia. Arkipäivän objekteja on irrotettu taustastaan ja taustaväriksi otettu musta luomaan voimakas kontras-ti. Yleensä mustan käyttäminen on vai-keaa, koska mustan taustan ja objektin välille voi syntyä reikä. Tekijä on onnis-

Kuva Tua Mylius

Riitta Astikainen: Vihreä kassi ja Punai-nen kassi.

tunut saamaan nämä tasapainoon, musta ei vääristä vaan tukee aihetta. Arkipäi-vän objektien esille nostaminen kuuluu nykytaiteen kontekstiin lähestyä asioita, se on näissä mielenkiintoista. Työt ovat myös hienosti maalattuja.

Kuva Tua Mylius

Marjatta Vuorisalo: Joentörmä ja puut sekä Joki syksyllä.

Marjatta Vuorisalon tarjoamista töistä nämä kaksi maisemaa tuntuivat ilmisel-västi kuuluvan maisemaseinä-kokonai-suuteen. Työt olivat Merjan kuuleman mukaan tekijänsä ensimmäiset tällä tek-niikalla (öljy) tekemät. Vaikeaa vesiaihet-ta on käsitelty hyvin, esim. veden väri muuttuu, kun taivaan heijastuskulma vaihtuu. Perspektiivi on kaunis, samoin värin ja valon käsittely – valo muuttuu, värit himmenevät ja haalenevat, kun maisemassa siirrytään kauemmas.

Toimittanut
Maila Niskanen-Kopio

Kritiikki-ilta

18.11.2015 taiteilija Merja Heinon kanssa

Merja Heino pitämässä kritiikkiä.

Kuva Anita Puumala

Näyttelyn juryttämisen ja pystytyksen periaatteet taiteilija Merja Heino kertoi jo edellisenä päivänä avajaisissa. Kaikilta olisi tehnyt mieli ottaa isompia sarjoja, mutta käytettävissä olevat tilat olivat rajalliset. Hän kuitenkin toisti, kuinka häntä harmitti, että joiltain tekijöiltä mukaan pääsi vain yksi teos. Se kulloinenkin valittu teos oli kuitenkin hänen mielestään niin vahva, että se kantoi yksinään, eikä tarvinnut paria. Merja Heino hieman epäili, että hänen näyttelytoistamme koko ajan esittämä kehu kuulostaisi tyhmältä, mutta jos ei ole pahaa sanottavaa, niin ei hän sitä rupea keksimäänkään. Töiden korkea taso yllätti hänet.

Hyvä aloitus näyttelylle oli työ, joka kuului enemmän juliste- kuin maalaustaiteen puolelle. Merja Heino sijoitti sen rohkeasti Vuotalon oman julisteen viereen. Teos oli kuin tervetulotoivotus

näyttelyyn tuleville ihmisille muistuttaessaan, että joulukuukuu on tulossa. Seuraavaksi hän valitsi klassista maisemamaalausperinnettä edustavan työn, joka toimi komeasti yksinään. Maalaus perustui havaintoon, oli etsitty ja sekoitettu paletilla ne rikkaat värit, joita löytyy suomalaisesta kallioperästä ja sitä ohuena peittävistä sammal- ja jäkäläkasvustosta.

Akvarellit.

Näyttelyssä oli mm. huikeaa akvarellinkäyttöä, joka perustui paljon tekemiseen. Maisema-aiheissa hienot taivaan ja veden sävyerot ja se miten valo ja vesi kulkevat, synnyttävät vahvan tilan. Tilavaikutelmaa ei synny, jos taivaan ja veden värit ovat melko samanlaiset. Merja Heino kertoi yleensäkin pitävänsä teoksissa paikallisväristä kuten laitureista, veneistä, seinistä. Niistä tulee erityinen henkilökohtainen ote. Ulkona maalaaminen on haastavaa, varsinkin silloin, kun valo on voimakas. Kahdessa akvarellissa juryttäjää ilahdutti kukkivien puiden voimakkaana hehkuva aniliini. Riskinä yksittäisen vahvan värin kentässä voi olla, että se irtoaa muusta työstä. Sen torjumiseksi voisi ottaa vastavärejä mukaan, pikku tipan keltaista ja siihen pisan sinistä, jotka murtuvat märkänä märälle punaisen kanssa ruskean eri sävyihin. Sillä saa työhön aksenttia ja vaihtelua, rikkautta ja elävyyttä - kannattaa kokeilla. Oma työtään voi tarkastella abstraktina kuvana ilman esittävyttä, sitä miten kuvan elementit ovat tasapainossa. Yhtenäisiä värialueita kannattaa rikkoa tasapainon saavuttamiseksi.

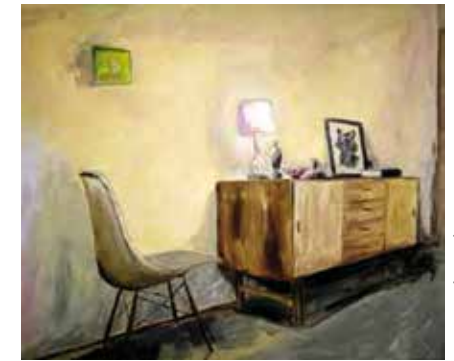
Juryttäjää miellytti myös vallaton ja estoton akvarellien käyttö eräässä työssä. Maalaamisen avoin lähestymistapa loi tunnetta ja tunnelmaa, tekniikka oli alis-

teinen. Maalaus voi olla maisemallinen, vaikka olisikin tekijän sielunmaisemaa.

Pitkäaikainen tekeminen tuo taidon jättää paperin pohjaa näkyviin, sen ettei maalaa pintaa umpeen tai käsittele asioita tukkoon. Asetelmien sommittelussa esim. pöydänreunat ovat vaikeita. Ne voivat katkaista koko työn tai tipauttaa taustan eri maailmaan tai tasoon, sen välttämistä kannattaa tarkkailla. Moni herkullinen asia on sattumasta kiinni varsinkin akvarellissa, jossa väri kulkee omalla tahdolla.

On sanottu, että metsän maalaamisessa pitäisi kieltää vihreän värin käyttö. Vihreä, varsinkin viridiaani, on niin vaikea, voimakas ja omaluonteinen, että se lukitsee ja jäykistää. Vihreä pitäisi rakentaa muista väreistä, kuten näyttelyn akvarelleissa, joissa vihreiden puiden tuntu oli saavutettu sekoittamalla. Vahva iltaruskon punainen taas kaipaa sekaan vastaväriä pehmentämään ja tuomaan sulokkuutta.

Kritiikissä myös osoitettiin merkeleel-

Kuva Maila Niskanen-Kopio

Alexey Paramonov: Oma sisustus.

listen pisteiden tuomat ongelmat sommittelussa. Niissä tapauksissa useat viivat kohtaavat samassa paikassa, esimerkiksi pöydän ja sen päällä olevan objektin reunat yhtenevät niin, että perspektiivi alkaa hävitä ja katsojan silmä kokee sen häiritseväksi pidemmän päälle. Asetelmien taustoissa voi miettiä, jättääkö taustan valkoiseksi tai hyvin neutraaliksi, epä-

Kuva Anita Puumala

Kuva Maila Niskanen-Kopio

Liisa Mälkki: *Se käytävä liukas lie.*

määräiset väritapahtumat vievät voimaa objekteilta.

Voimakkaan diagonaalisen suunnan käyttö Cirrus-akvarellissa synnytti mielikuvan vedestä, sateesta ja myrskystä, jota vastaan ihmiset liikkuvat. Kuvassa ei ollut vain rakennus, vaan mielenkiintoa herättävä tapahtuma.

Merja Heino kertoi, että hänen omat työnsä ovat aina yhdessä tasossa, vaikka niiden aiheet olisivat kolmiulotteisia. Samaa vaikutusta hän löysi akvarelleissa, joissa veden pintaa ja sen kasvillisuutta tutkittiin altpäin. Töissä ei ollut tarkoitukseen luoda tilaa tai perspektiiviä.

Kuva Maila Niskanen-Kopio

Sari Junkkila: *Aamun valoa.*

Puhdas ja selkeä maailma, jossa toimitiin pääväreillä ja yhdistelemällä naapurivärejä keskenään, synnytti herkullisen, tekstuurimaisen lopputuloksen.

Kahden työn sarjassa ikkunan edessä selin istuva, puhelimeen puhuva hahmo toi hänen mieleensä kaihoa ja yksinäisyyttä. Puhelin oli ainoa kaveri. Saman aiheen käsittely eri valotiloissa ja eri vuodenaikoina viehätti Merjaa. Valotila vaihtui, toisessa vahva vastavalo, toisessa eri vuodenaika, erilainen valo. Töiden käsittelyssä oli naivistisia, silti olematta naivistisia, ja niissä oli sopivasti krouvutta.

Akryylimaalaus ja sekatekniikat

Yhdeksi lähestymistavaksi oli valittu myös tilan ja tunnelman luominen materiaalien vaihtelulla. Sari Junkkarin akryylimaalauksen vahvat, kantavat värit kauniine sävyineen loivat veden valotilan lavastamaiseen satumaisemaan. Jyryttäjää mietitytti liitumaisten sinisten ja violettien viivojen käyttö, ne toivat töihin tekstiilimäistä, silkkipainotekniikkaa muistuttavaa tunnelmaa. Nykyäänhan se on hänen mukaansa sallittua. Teokseen oli yhdistetty myös lyöntimetallia ja tämän toisen materiaalin käytön myötä tuotu valoa ja elävöitetty pintaa.

Ripustuksessa oli ajatuksena saada talossa kävijät tulemaan näyttelyyn sisälle ja silloin pitää mahdollisimman houkuttelevasti näkyä erilaisia asioita. Tärkeää oli, että päättäneenä oli iso ja voimakas teos, joka näkyisi selkeästi tilan toiselta puolelta. Valittu Vesa Urin teos "pais-kautui" Merja Heinin mukaan suoraan takaseinän ainoaksi työksi. Teoksen värit, sommittelu ja liike olivat tasapainossa, kontrastit kohdillaan ja erilaisten värien ja materiaalien kokeilut olivat paikoillaan. Pidempään työtä katsoessa löytyi koko ajan uusia värejä.

Sekatekniikalla toteutettu Liisa Mälkin työ, jossa maalauksen päälle oli öljypastellilla piirretty aivan toisesta maailmasta oleva kuva, toi juryttäjän mieleen nuorten, akatemiasta vasta valmistuneiden,

Kuva Anita Puumla

Vesa Urtti ja hänen maalauksensa *Opera Night.*

näyttelyiden innovaatioita. Niissä kokeiltaan, miten kuva voidaan tehdä yhdistämällä erilaisia asioita – annetaan luovan tapahtuman johdattaa. Tällaista epäverbaalista toimintaa aivoissa emme pysty sillä hetkellä analysoimaan ja jälkikäteen analysoituna se on selitellyä. Siinä tilassa syntyy teoksen kaltaisia ratkaisuja, jotka näyttävät kuvantekijän päässä tapahtuvan luovan prosessin. Syntyy lennokkuutta, ilmapuutusta ja vapautta, jossa ei järkeillä, että saako niin tehdä.

Juryttaja suositteli ison pohjan käyttöä tilanteessa, jossa eri tekniikoita oli yhdistetty. Pohjamaalauksessa oli tilallinen perspektiivi, sen päälle palettiveitsen kanssa rakennettu maisemallisia ja kasviaiheita ja työtä myös raaputettu. Pienekö pohja puristi elementit hieman kasaan ja sinänsä toimiva sommittelu olisi myös hyötynyt väljemmästä tilasta. Sekatekniikan käyttö sekä abstraktien ja konkreettisten elementtien yhdistely on usein vaikea saada toimimaan. Juryttäjän mielestä samasta aiheesta kannattaa teh-

dä useita töitä ja tutkia, miten erilaiset ratkaisut toimivat.

Eräaseen juryttäjän havaitsemaan sommitteluongelmaan paljastui yllättävä syy. Merja kertoi, että kuvan peruspinta jaetaan periaatteessa neljään osaan, joista oikea alakulma on raskain ja vasen yläkulma kevein, mutta analysoidussa teoksessa sommittelu oli rakennettu juuri vastoin näitä periaatteita. Tekijä paljasti, että kehystysliike oli tehnyt ripustuksen väärin päin ja teos oli siksi ripustettu ylösalaisin! Jos sama osuu omalle kohdalle, kannattaa korjaus teettää samantien.

Joskus työt kannattaa jättää omasta mielestä "kesken", liian työstimisen lopputulos voi olla raskas ja tukkeutunut. Tällainen "kesken" jätetty työ oli mm. herkullinen maisematutkielma iltataivaasta, jossa valo heijastui epäsuorasti jään tai veden pinnalta pilvien kautta pimeään metsään.

Arkipäiväisen aiheen voi nostaa esittämisen arvoiseksi ilman dramatiikkaa.

Kuva Mailla Niskanen-Kopio

Ulla Vapaavuori: Sarjasta Zen 1.

50-luvun mieleen tuova interiööri oli tällainen Merja Heinoa miellyttävä teos. Hän tunnisti sen värimaailmassa ”kaura-puurotunnelmaa”, hyvällä tavalla toteutettuna.

Mustan taustan ongelma on, että se saattaa leikkautua irti objektista. Yksiväriseksi taustaksi kannattaa miettiä muuta kuin mustaa.

Rohkea tekijä oli työskennellyt kahden vastavärin, keltaisen ja sinisen, eri suhteilla. Vapaalla viivalla ja valumisen hyödyntämisellä oli aikaansaatu tuulen ja sadunomaisuuden toimiva yhdistelmä.

Voimakkaasti abstrahoidut, ammatilliset ja määrätietoiset teokset synnyttivät keskustelua pensseleistä. Kun maalataan vapaalla kädellä ilman maalialueiden rajausta teipeillä, pensselikäsi voi alkaa varoa reuna-alueita ja viivasta tulla epävarma. Pensseleillä on suuria eroja. Käytämme usein sianharjapensseleitä, jotka sopivatkin moneen paikkaan. Ne rispaantuvat nopeasti, jolloin niitä on vaikea hallita, pensselli pikemminkin hallitsee maalajaa. Merja suosittelee keilemaan ohuita nailonpensseleitä ja katsomaan, miten erilaiseksi työskentely muuttuu, kun käden tai värin kuljetuksen ja painon joutuu etsimään uudelleen.

Kollaaseja voi tehdä myös maalamalla paperille työn, repimällä tai leik-

kaamalla sen ja kiinnittämällä toiseen maalaukseen. Silloin voi vapaasti keskittyä muotoihin, liikutella kollaasin osia, kunnes ne alkavat toimia. Sommittelussa voi myös vihjata kuvan ulkopuolella oleviin asioihin, kaikki ei tapahdu raamien sisällä.

Triptyykin oli tehty rajaamalla kuva-ala. Elementtien suhde taustaan - miten raskaita tai minkä kokoisia ne olivat - oli hyvä. Jos aiheen kuitenkin pysäyttää taulun reunaan, jos ei mennä reippaasti yli tai jäädä sisäpuolelle, viiva voi napsahdtaa kiinni siihen reunaan. Sitä kannattaa varoa. Dynaamisella viivalla luodaan kontrasti neutraalin yksivärisiä taustoja vasten.

Öljymaalaukset

Merja Heinoa kiinnostaa aina ympäristö, missä teos tai näyttely on. Vuotalon harmaalla betoniseinällä on voimakas, jopa raaka luonne ja kaunis harmaan sävy, joista hän pitää. Hän ripusti kaksi erillistä mutta samanaiheista öljyteosta toisiinsa kiinni, jolloin niiden värit, muoto, koko ja sisältö sopivat hienosti yhteen taustan kanssa. Yhdessä niihin syntyi voimakas tilan tuntu, joka olisi katkennut erillisriipustuksella. Hänestä tulos oli mielenkiintoisempi ja komeampi, vaikka hän myönsikin, ettei näin ehkä saisi tehdä, jos tekijä oli tarkoittanut työt erillisiksi.

Palkituissa maisematöissä oli tarkasti havainnoitu valöörin väheneminen kauemmas mentäessä. Oli tavoiteltu se, miten utu, sumuinen, kostea, nollan kieppeillä oleva sää vaikuttaa väreihin ja veden valoon. Yhdessä öljymaalauksessa juryttäjä valotti yhteyttä schjerfbeckmäiseen käsittelyyn. Siinä jätetään välillä valkoinen kangas alta näkyviin ja tuodaan kuvaan valoa sillä tavalla. Lopputulos on raikas, kun pintaa ei maalata umpeen. Schjerfbeckillä kasvat ja hiukset ovat pinta, jossa hyvin vähillä valon elementeillä on luotu plastinen, kolmiulotteinen muoto. Työt-aulussa ei pyritty maalamaan tarkasti esim. käsiä tai mekkoja sellaisina kuin ne ovat. Muotoa oli

saatu lättäänään vaatteeseen myös melko niukoilla valööreillä, lähes ilman varjon elementtejä. Maalauksellisesti töihin saa rakennettua syvyyttä myös lähtemällä tummasta ja lisäämällä päälle vaaleaa.

Näyttelyssä oli myös vanhaa modernismin perinnettä komeasti edustava Ulla Vapaavuoren teos. Tähän työhön oli löydetty Kazimir Malevitšin mustien neilöiden kaltaista otetta, mustaa ja pitkälle sävytettyä valkoista.

Petr Rehorin käsitetaiteellinen kirjainten käyttö tuli mieleen kaksoistaulusta, jonka aiheeksi tulkittiin ilmastomuutos. Taulujen kauniit louhikkoinen metsä vs. kuiva hiekkaranta -maisemaelementit eivät juryttäjän mielestä kohdanneet, eikä niiden välinen yhteys selvinnyt. Diptyykin olisi ehkä ollut parempi ratkaisu, sillä sisältö oli hyvä, mutta visuaalinen toteutus ei toiminut.

Meidän kaikkien luovuudessa on monia puolia; sama tekijä voi maalata klassisen merimaisen tai syvästi symbolisen työn. Luova mieli synnyttää nukke-maisen lapsen, Buddha-hahmon ristien ja puun, kuoleman ja kasvun symbolien viereen. Käytetty tekniikka sopi aiheeseen ohuine viivoineen ja läpikuultavan toteutuksen kanssa.

Öljypastelli

Merja Heino piti kovasti elinympäristöä kuvaavista aiheista, joita oli myös öljypastellitekniikalla tehty 2000-luvun betoniarkkitehtuuria esittävä vuosarelainen lähiömaisema. Öljyliitu välineenä tuki värielementtejä ja rakennuksen ja parvekkeiden ruutumutojen käyttöä sommittelussa. Kasvustojen epätodelliseksi, vapaasti tulkittu esitystapa erosi hauskaasti konkreettisesta kerrostalosta.

Tussipiirustus

Tussipiirustuksia oli vain yhdeltä tekijältä. Merja Heino kertoi pitävänsä ympäristöä ja elinpaikkoja käsittelevistä aiheista yleensäkin ja näissä töissä hänestä ne oli hienosti toteutettu. Tekijä oli

löytänyt oman lähestymistyylin, johon kuului teknisesti taidokkaasti läpi viety pikkutarkkuus. Töiden tummat kohdat saivat valonsa, eivätkä menneet mustiksi tai uponneet tyhjiksi rei'iksi. Paperin valkoista oli käytetty mukana rohkeasti ja sommittelut toimivat. Hän sanoi, että tällä tekniikalla tulisi huippusarjakuvaa ja lisäksi, että sarjakuva luetaan nykyään kuuluvaksi korkeataiteisiin ja sen on merkittävä taiteen alue.

Hiilipiirustus

Hiilipiirroksiakin oli vain yhdeltä tekijältä. Graafikon tausta näkyi elävänmallin töissä, joista vahva ja voimakas kynän jälki teki mielenkiintoisia. Mallin lantion pienet vartalonmuutokset ja valon heijastukset varjossa oli käsitelty hienosti. Vaatteen laskosten valokohtia oli nostettu valkoisella, hiiltä käytetty rohkeasti ilman pyyhkimisiä ja tuloksena hiiliviivan ja valkoisen paperin upea yhdistelmä.

Grafiikka

Grafiikkaa oli tässä näyttelyssä kahdelta tekijältä. Toisen tekijän tarjoamat grafiikan teokset olivat juryttäjän mielestä hienoja yksinäänkin, mutta saivat aivan eri lailla voimaa sarjana. Hän rakensi niistä triptyykin, jossa jokaisella oli oma väri ja luonne; perinteisen krouvi duotone-puupiirros, väreillä herkutteleva monotypia ja vapaalla viivalla ja kolmella värillä tasapainoisesti leikkivä sekatekniikka. Hänen mielestään teoksia pitäisi jatkossakin kuljettaa sarjana.

Toisen grafiikan kohdalla hän ihaili aiheen muotoja ja kuvioita, mutta tausta näytti jäävän irtonaiseksi. Olisiko taustaksi riittänyt pelkkä paperi sen sijaan, että yksi väri liukuu hitaasti toiseen väriin?

Veistokset

Veistoksiakin näyttelyssä oli vain yhdeltä tekijältä. Juryttäjä oli iloinen, että sai laittaa kaikki neljä esille, ne sopivat täydellisesti vitriiniin. Asettelu oli tekijän. Tois-

Kuva Jaakko Liukkonen

Jaakko Liukkonen: Rähmällään.

tä näki, että tekijä oli harrastanut kauan elävänmallin veistämistä ja piirtämistä. Mies- ja naisteospareilla oli erilaiset roolit; kummallakin oli julkinen minä ja poiskääntynyt minä. Miesveistosparissa juryttäjä näki yleisöön päin olevan, julkisen henkilön ja sisäänpäin vetäytyneen itsensä, huilua soittavan pikkupojan.

Raapekartonki

Raapekartongille tehtyjen Pauli Eloranta töiden paikka oli ehdottomasti etuseinämällä, koska ne kiinnittivät Merja Heinon mielestä sisään tulijoiden huomion ja houkuttelivat heidät tutustumaan näyttelyyn. Ihmiset pitivät eläimistä ja nämä kotoiset ja kotimaiset eläimet olivat hyvin vaikuttavia ja tekijä uskomattoman osaava. Teokset ylittivät Merjan mielestä menneen tullen Youtuben kissavideot!

Raapekartonki sopii myös sarjakuvamaiseen tekemiseen ja se sallii maneerisemmän ja jäykemmän käsittelyn kuin yksittäisten teosten kohdalla olisi suotavaa.

Etuseinämän muidenkin teosten va-

Kuva Maila Niskanen-Kopio

Pauli Eloranta: Sukunsa nestori.

linta perustui niiden vahvuuteen kutsua katselijoita. Iso akryyliteos toi juryttäjä mieleen nuorten akatemiasta valmistuneiden kädenjäljen. Se houkutteli puhtailla väreillä, hyvällä sommittelulla, voimalla ja kontrasteilla sekä värinkäsittelyllä ja kauniilla rinnastuksilla. Mes-tarillisten akvarellien tarkoitus oli näyttää katsojille tekniikan mahdollisuudet, teokset myös sopivat seinämän kokonaisuuteen. Merja suosittelee, että akvarelleissa käytettäisiin isoa paperia ja sommittelu alkaisi keskeltä. Reunoille voisi jättää valkoista passepartout'a varten. Joskus teos alkaa ikään kuin pyrkiä reunoille ja silloin on vaarana maalauksen osan jääminen liian leveän pas-piksen alle - tulee ahdistavuusongelma, kuten Merja määritteli. Passepartout'n tarkoitus on pitää työ irti lasista ja estää värin tarttuminen lasiin ajan kuluessa. Se voi olla myös kapea, jos työn kiinnittäminen taustaan onnistuu muuten.

Lopuksi kysyttiin myös Merja Heinon mielipidettä mahdollisten tulevien näyttelyiden töistä, joissa elävänmallin genitaalialueita näkyisi. Hänen mielestään sellaisten töiden mukaan ottamiselle ei tulisi olla mitään estettä, vaikka ripustuspaikan valintaan voisikin kiinnittää huomiota.

Toimittaja

Maila Niskanen-Kopio

Valamossa

Tänä vuonna oli vuorossa kotimaan maalausleiri 3–7.6.2015 Valamon luostarissa Heinävedellä. Maalausleiri järjestettiin yhteistyössä Valamon opiston kanssa. Opettajana oli taiteilija Jari Laatikainen, joka on valmistunut Joensuusta kuvataidelinjalta. Oman maalaamisensa ohessa hän on toiminut opetustehtävissä n. 20 vuotta sekä Joensuussa että nykyisin lähinnä Suomenjoella. Leirillä oli 11 maalaria.

Säiden salliessa maalasimme ulkona luostarin miljöötä perspektiiviä opetellen ja järvimaisemaa eritoten aallokon kuvaaminen huomioiden. Maalauksen ohessa pääsimme tutustumaan luostarin historiaan ja hyvin mielenkiintoiseen ympäristöön. Paikka antoi myös mahdollisuuden rauhoittumiselle.

Ritva Oksanen

Kuvat Ritva Oksanen

Kurssin opettajana toimi Jari Laatikainen.

Anita Puumala ja Maija Hurme työntouhussa.

Abstraktin maalauksen kurssi

18.–19.4.2015

Itä-Helsingin taideseura järjesti innostavan abstraktin maalauksen tiiviskursin Saseka-talolla 18.–19.4.2015 ja sen opettajana toimi Alina Sinivaara.

Alina Sinivaara on kehittänyt oman metodin, jolla abstraktin maalauksen prosessiin pääsee hyvin alkuun. Ensimmäisessä tehtävässä kurssilaiset valitsivat kutsukorttien joukosta kuvia, joista toinen esitti abstraktia ja toinen esittävää aihetta ja näistä keskusteltiin parin kanssa. Tämän jälkeen maalasimme abstrahointitehtävän kordin pohjalta.

Toisessa tehtävässä tutkimme aikakauslehtien kuvien sommittelua. Jokainen valitsi kolme kuvaa, joihin tehtiin

3-5 elementin rajauksia tussilla. Kuvasommitelmia tuli tehdä kolmenlaisia: täysiä, niukkoja ja siltä väliltä olevia. Kuvista rajatut ei-esittävät elementit toimivat maalausten lähtökohtina.

Pohdimme yhdessä maalaustaiteen sommittelun sääntöjä ja taidehistoriasa tapahtuneita muutoksia. Kun ennen sommittelun ideaalina pidettiin tasapainoista, kultaiseen leikkaukseen pohjautuvaa sommitelmaa, on nykyisin maalaustaiteessa tärkeämpää kiinnostavuus ja kontrastit.

Kontrasteja maalauksiin voi luoda lukuisin eri tavoin, kuten maalaamalla isoilla ja pienillä elementeillä, vastavä-

reillä, tekemällä peittävää ja läpikuultavaa, orgaanista ja geometrista, tummaa ja vaaleaa. Myös akryylimaalauksen apuaineita käyttäen voi saada maalauksiin mielenkiintoisia kontrastisia elementtejä, kuten himmeää ja kiiltävää, paksua ja ohutta struktuuria.

Loppukatselmuksessa hämmästelimme toistemme mielenkiintoisia ja yllät-

täviä aikaansaannoksia. Alina Sinivaaran metodi toimii erinomaisena apuna siihen, kuinka abstraktin maalauksen rakentamiseen pääsee hyvin käsiksi. Tekeminen oli hauskaa ja raikasta.

Susanna Sääskilahti

Kuva Maila Niskanen-Kopio

Kuva Maila Niskanen-Kopio

Tapahtumia Idän kyläjuhlat

Idän kyläjuhla Stoa aukiolla 16.5. oli toiminnallinen päivä monine tapahtumineen ja satoine kävijöineen. Taideseura oli mukana omalla yleisölle suunnatulla maalauspisteellä, jossa teemana oli "Elämyksiä kylästä". Runsaan ja innostuneen yleisön käsissä kartonkirullasta, hiilestä ja akryylimaaleista syntyi neljä kookasta ja komeaa yhteisteosta.

Akryylimaalin käyttöä voi jatkossa rajoittaa vastaavissa tapahtumissa se, että ne vaativat jatkuvaa pensseliden pesua ja puhtaan veden saantia eri mittaluokassa kuin akvarellien käyttö, mutta loistava lopputulos toivottavasti kannustaa ratkaisemaan tämän tyyppiset haasteet etukäteen. Maalaamiseen osallistuneen yleisön palaute seuramme joukkueelle oli niin palkitsevaa.

Myös Vuosaarella

Taideseuran maalaustapahtuma Vuosaaren Sjökillan torpalla toteutettiin lauantaina 16.5. yhteistyössä Vuosaari-Seuran kanssa. Pihalla ja puistossa oli tilaa maalata, vaikka sisälle ei mahtunut. Ilma oli kaunis ja Vuosaari-Seuran rakentamien katosten alle mahtui puutarhapöytä, jossa nuoret maalarit saivat kokeilla taitojaan.

Paikalla oli myös Vuosaari-Seuran perinteinen Pop Up- ravintola, jossa myytiin keittoja, kahvia ja vohveleita yleisölle.

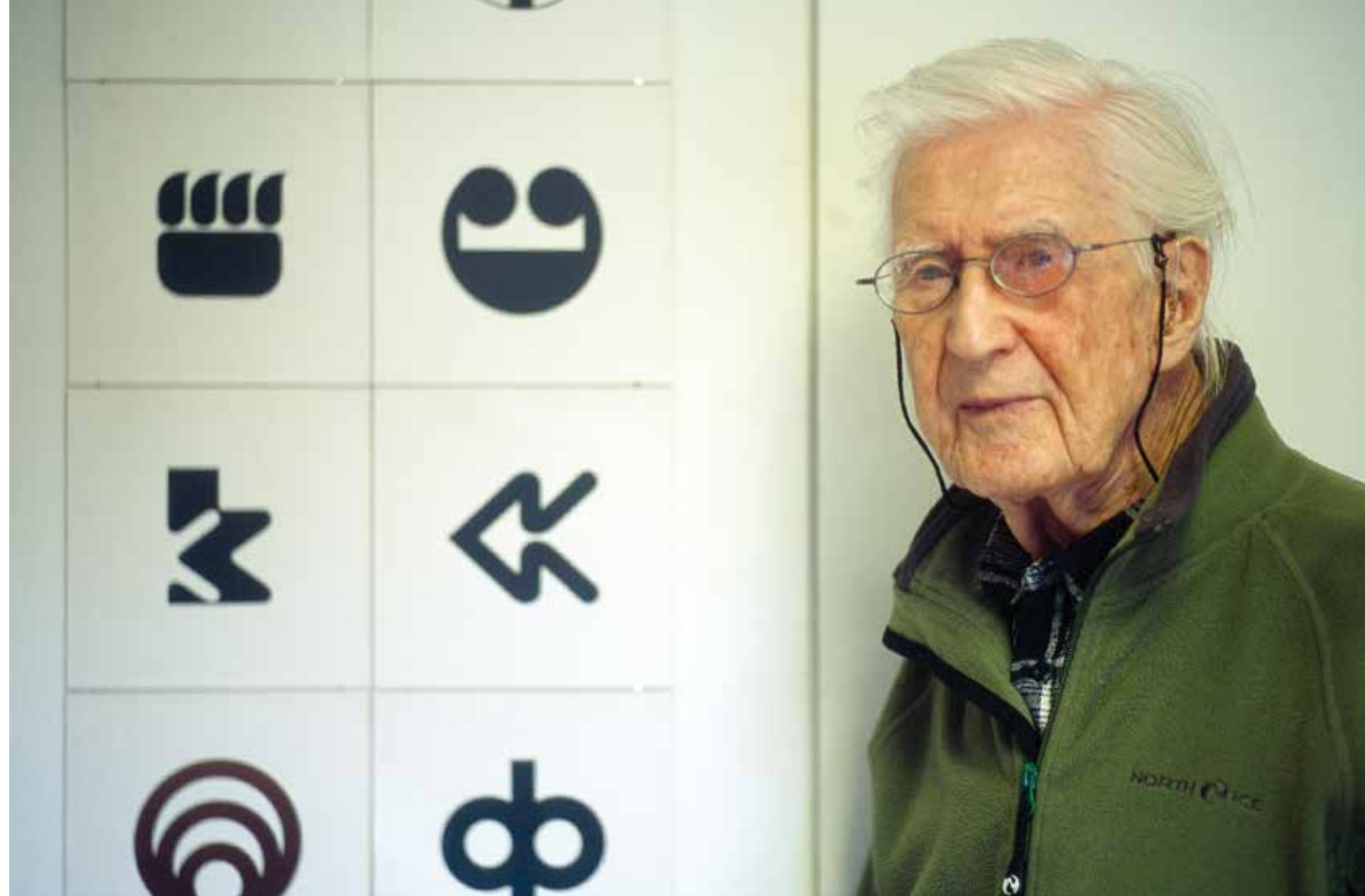
Pekka Martin

graafikko

Graafikko Pekka Martin on käynyt Itä-Helsingin Taideseurassa piirtämässä elävää mallia noin kymmenen vuotta. Viime kesänä hän täytti 90 vuotta ja piirtäminen jatkuu edelleen. Haastattelimme Pekkaa hänen kotonaan Vuosaarella 2.12.2015.

Vuosaaren vaakuna
on Pekan suunnittelema.

Missä olet syntynyt ja milloin?

– Tampereella "hanuritehtaalla", eli synnytyslaitoksella, 20.7.1925.

Kerro perheestäsi ja lapsuudestasi.

– Minulla oli kolme siskoa, joista yksi on elossa. Siskoni asuu edelleen Tampereella, hän on tekstiili-insinööri ja täytti tänä vuonna 95 vuotta. Lapsuuteni vietin Tampereella.

Kerro omasta perheestäsi. Milloin menit naimisiin? Onko lapsia ja lastenlapsia?

– Menin kihloihin tulevan vaimoni Eeva Maria Hietasen kanssa kesällä 1952. Meidät vihittiin saman vuoden jouluaattona. Meillä on kaksi tytärtä, joista toisella kaksi lasta, tyttöjä molemmat, ja toisella kaksi adoptiolasta, tyttö sekä poika. Vaimoni kuoli vuonna 2007.

Kerro koulu- ja opiskeluajoistasi.

– Aloitin Tampereella kansakouluni. Sieltä menin Tampereen lyseoon vuosiksi 1937–43. Armeija tuli tässä väliin. 7. luokka oli alkamassa, kun jouduin San-

Pekka loi mainosgraafikon uransa monissa mainostoimistoissa. Seinällä on Pekan suunnittelema merkkejä.

tahaminaan viestikomppaniaan puhelinmieheksi. Sieltä kesäkuun alussa siirryttiin kenttäarmeijaan Kannakselle Viipurinlah-

den suuntaan. Teimme eri paikoissa linjatöitä (puhelinlinjoja). Syksyllä 1944 alkoi välirauha. Piti kotiuttaa lyhyessä ajassa

suuri osa armeijaa, ensin vanhat, sitten koululaiset. Pääsin lukulomalle jouluna, kävin puoli vuotta iltakoulua. Ylioppilaaksi valmistuin vuonna 1946. Lukulomaa jatkettiin puolella vuodella.

Graafikoksi opiskelin Ateneumissa, ensin Taideteollisuuskoulussa vuosina 1946–1947 ja Taideteollisuusopistossa, nyk. Aalto yliopistossa, vuosina 1947–1950. Jatkoin vielä vuoden grafiikan opiskelua Aukusti Tuhkan opetuksessa.

Mielestäni paras opettaja oli taiteellinen johtaja Arttu Brummer, joka opetti graafikoille heraldiikkaa. Timo Sarpaneva kävi samaa koulua. Samoin Lokki-valaisimen suunnittelija Yki Nummi, graafikko Erik Bruun, muotoilija Antti Nurmesniemi ja kuvanveistäjä Heikki Häivöjä.

Miten koit sota-ajan? Jouduitko olemaan mukana sodassa?

– Jouduin 18-vuotiaana Santahaminaan, jossa olin puolen vuoden ajan 1943. Helsingin pommitusten alkaessa olin edelleen Santahaminassa. Sodassa olin viestijoukoissa eri puolilla Kannasta. Minut kotiutettiin vuoden 1944 jouluna. Olen sotaveteraani.

Kerro työhistoriastasi.

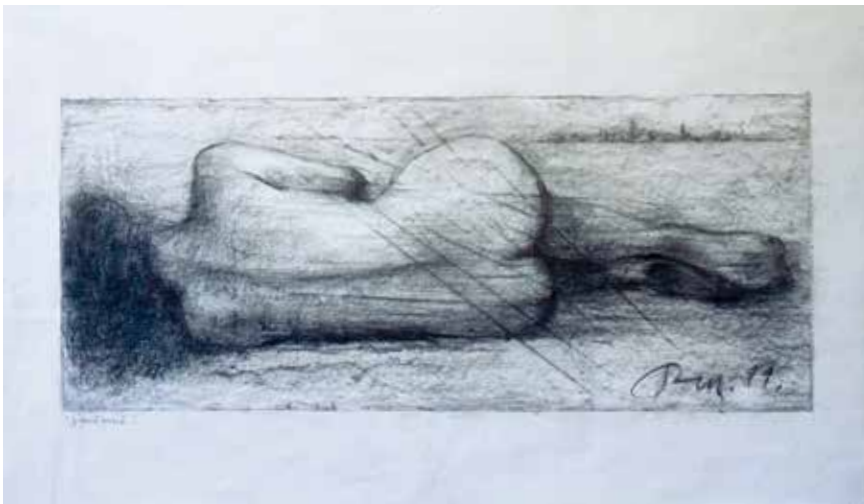
– Olin Osuusliike Voimassa somistajajärjoittelijana kesän 1946, Helsingin

Sasekalla piirtämässä tänä syksynä.

Osuuskaupassa somistajana 1946–1953. Siinä ohella suoritin Taideteollisen opiston graafisen kurssin. Olin Osuustukukaupassa mainosgraafikkona 1953–1958, Mainostoimisto Oy SEK Ab:ssa mainosgraafikkona 1958–1963 ja art directorina 1963–1983. Kun olin ollut samassa talossa töissä 25 vuotta, saatoin hakea eläkkeelle. Jäin eläkkeelle 1.1.1984. Sen jälkeen tein Sekissä töitä freelancerina pari vuotta tuntipalkalla. Vuonna 1986 sain opetusministeriön taiteilijaeläkkeen ryhmässä käyttötaide.

Olet ottanut osaa moniin kilpailuihin, kuten vaakunakilpailuihin, merkkikilpailuihin, julistekilpailuihin ja ilmoituskilpailuihin. Näissä kaikissa olet voittanut myös palkintosijoja. Onko mielessäsi jokin, jota pidät erityisen merkittävänä tai mieluisena?

– Amer-tupakka oli asiakkaani SEK:ssä. Sille tein mm. tupakkajulisteita ja -ilmoituksia. Pääsin vuoden parhaiten julisteiden joukkoon kolme kertaa 1960-luvul-

la. Muistan myös ilmoituksen, joka koski Finnairin uusia Caravelle-lentokoneita.

Olet osallistunut myös moniin näyttelyihin. Mitä pidät tärkeimpinä?

– Tärkeimmät julistenäyttelyt pidettiin Puolassa Varsovassa ja Tsekeissä Brnossa. Varsinkin Varsovan biennaaliin osallistuimme paljon. Monia uniikkijulisteitani jäi sinne museoihin. Kävimme itsekin näissä näyttelyissä. Amsterdamin Stedelijk-museo halusi minun tekemän SALT-julisteen kokoelmiinsa.

Oliko sinulla taideharrastuksia työssä ollessasi?

– Töiden lisäksi minulla ei ollut paljon aikaa harrastuksille. Vapaa-ajalla tein logojen ja merkkien suunnittelua kilpailuihin. Tutustuin myös heraldiikkaan ja vaakunoiden suunnitteluun. Lisäksi harrastin kalastusta ja puutarhanhoitoa.

Missä ja miten teit taidetta eläkkeelle jäätyäsi?

– Olin Työväenopistossa Itäkeskuksen Stoassa, jossa tein ensin öljyvärimaalauksia. Opettajina siellä toimivat mm. Tuomo Saali ja Antero Kahila. Sen jälkeen kävin

piirtämässä elävää mallia samassa paikassa.

Milloin aloitit piirtämisen Itä-Helsingin Taideseurassa?

– Olen piirtänyt elävää mallia taide-seurassa noin kymmenisen vuotta. Vaimoni sairastuttua jäin omaishoitajaksi vuonna 2005. Itä-Helsingin Taideseuraan oli lyhyempi matka piirtämään kuin Itä-keskukseen. Myös Ola Tammelander, joka on "Atskin" aikainen kaverini, kehotti minua tulemaan seuraan piirtämään.

Mitä sinulle piirtäminen ja taiteen tekeminen merkitsevät?

– Varsinkin elävän mallin piirtäminen on mielestäni parasta terapiaa.

*Teksti ja kuvat
Jaakko Liukkonen
ja Tero Kaino*

Maalauskurssi Sasekalla

3.–7.8.2015

Opettaja Haruka Kashima kertoo alkajaisiksi viikon työskentely-aikataulun. Kurssi koostuu 1/3 osalta väriopista ja 2/3 osaa on työpajatyöskentelyä oman aiheen parissa. Olen valmistautunut maalaamaan koko viikon omaa aihettani ja edessä onkin puolitoista päivää iänikuista värioppia.

Värioppi koostuikin mielenkiintoisista värien sekoitustehtävistä. Vapaa- valintaisen punaisen ja vihreän värien sekoituksena piti syntyä keskiväri, jossa ei havaita punaista eikä vihreää. Sen jälkeen etsittiin vielä sekoitetun värien ja alkuperäisen värien välissä olevia värejä. Punaisella ja sinisellä värillä tehtiin samanlainen sarja sekoituksia. Näitä harjoituksia tehtiin vielä sinisen ja oranssin/punaokran kesken sekä violetin ja keltaisen/keltaokran kesken. Näin löydettiin yhteensä 6 keskiväriä, joiden kanssa vä-

risekoituksia jatkettiin.

Keskiväreillä sommittelimme jonkinlaisen maalauksen ja tiistaina ennen lounasta oli yhteinen palautejakso värioppi-tehtävästä. Näin toteutettu värioppi sai kiitosta ja koettiin kiinnostavaksi. Haruka Kashima kuvasi menetelmää maalarin 'peruskunnon ylläpitämiseksi', silmiä tulee harjoituttaa säännöllisesti. Maalaus syntyy monista asioista, värioppi tukee kaikkea maalausta.

Akvarellistit kerkisivät tehdä kurssin työpajajaksolla useita töitä, yleensä samaa aihetta varioiden.

Opettajamme rohkaisikin maalamaan samaa aihetta paljon, koska kahdenkymmenen työn sarjasta voi jo valita parhaan näyttelyyn.

Ritva Juselius
Kuvat Tua Mylius

Hullun keräilijän aarteet

Kuukausitapahtuma 26.4.2015

Huhtikuun jäsentapahtuma oli opastettu vierailu 26.4.2015 Vantaan kaupunginmuseoon tutustumaan taiteilija Risto Vilhusen (Leonardo da Vilhun) 'Hullun keräilijän aarteet' – kokoelmiin.

Näyttely kertoi Vilhusen elämästä, persoonasta ja keräilystä. Esillä oli kattava otos kokoelman eri osa-alueita: maailman kuvataiteen suurnimien teoksia, ikonitaidetta, miniatyyrimaalauksia sekä afrikkalaista, aasialaista, maya- ja inkasineistöä.

Tikkurilan vanha rautatieasema on entisöity ja toimii kaupunginmuseona.

Tiistaipaja

Kymmenkunta maalaria työskentelee Tiistaipajassa taidemaalari Päivi Maunun johdolla Sasekan Montussa. Ideoita pukkaa paperille iloisen puheensorinan ja kahvinkeitin hurinan rytmittäessä innokasta joukkoa. Työskentelemme nykyaiteen alueella ja olemme ajan ilmiöissä kiinni, kuten ohjaajamme Päivi Maunu kuvaa toimintaamme.

Vuoden aikana olemme pohtineet omaa tekemistämme, omaa ilmaisua haasteellisissa tehtävissä, joihin on kuulunut aiheita mm. outoudesta angstiin ja

intoon. Viimeisin tehtävämme oli tehdä arvottomasta arvokasta eli "roskasta taidetta" ja miettiä, miten kohde muuttuu roskasta taideteokseksi, missä kohtaa "roskan" merkitys muuttuu. Syntyikin mielenkiintoisia ja erilaisia töitä, joita sitten kaikki ihailimme. Kuka oli ottanut hylätyt teoksensa uusiokäyttöön, kuka oli tehnyt upeita kollaaseja paperisilpusta tai kuka oli tonkinut julkisia roskiksia ja löytänyt työstettävää materiaalia taide-teokseen.

Liisa Mäki

Kuvat Ritva Lumiahio-Pesola

Taiteiden yö

Taideseuran tehonaiset järjestivät maalaustapahtuman Vuotalon edustalla taiteiden yönä 20.8.2015. Maalausaihe Kesän iloja tuotti monia hauskoja ja myös ajankohtaisia teoksia – tapahtumassa esiintyneet klovni ja krokotiili sekä maailmoja syyleilevä kuva avaruudesta planeettoineen ikuistettiin nuorten maalareiden teoksiin. Öljyliiduilla tehdyn teoksen sai viedä kotiin rullalle kierrettynä. Maalaustapahtumaamme osallistui 101 lasta ja 29 aikuista, ikähaitari oli laaja aina vauvasta vaariin.

Nelituntisen tapahtuman aikana pihan varjot kasvoivat ja kylmä viima puhalsi aukiolla. Innokkaiden taiteilijoiden työskentely lämmitti kuitenkin mieltä eikä kukaan tehonaisistamme vilustunut.

Kuvat Ritva Pohjanheimo

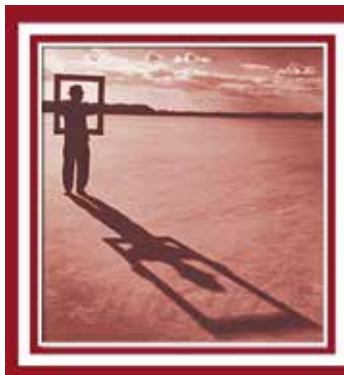
Ensi vuonna taas on mahdollisuus osallistua taiteiden yön tapahtuman järjestelyihin. Tule sinäkin mukaan!

Kuvat Mikko Pesola

Metalligrafiikan lyhytkurssi 24-25.10.2015 Sasekalla

Opettajina olivat Jaakko Liukkonen ja Ritva Lumiahio-Pesola. Kurssilaiset tutustuivat metalligrafiikan alkeisiin. Ohjelmaan kuului: kuparin leikkaus, levyn puhdistus, kovapohjan teko, luonnoksen siirtäminen laatalle, piirrinten käyttö, taustan suojaus, viivasyövytys ja koevedoksen teko. Tarkoituksena oli myös toteuttaa akvatintasyövytysten avulla tummuusasteet vedokseen. Akvatintasyövytyksen osalta järjestettiin jatkopäivä. Oppilaat olivat innokkaita ja oppivia.

KEHYSTÄMÖ & GALLERIA
ARS LONGA

- **KEHYSTYKSET**
- **TAIDEMYYNNTI**
- **KAKSI VUOKRATTAVAA
GALLERIATILAA**

**Laadukas kehysmallisto.
Tervetuloa!**

Avoinna ti-pe 10-17 (tauko 13-14), la 11-15
Taulujen kuljetuspalvelu

Ars Longa
Valkoisen Ristin talossa, Linnanherrankuja 4, Vartiokylä,
00950 Helsinki. Puh. 040 125 4000, arslonga.fi

jankohtaista

Kevään 2016 kurssit

● **Ölly- ja akryylimaalaus** kokoontuu maanantaisin. Työskentelyä perinteisellä öljyvärillä (liuottimena hajuton tärpätti), vesiliukoisella öljyvärillä tai akryylivärillä oman valinnan mukaan. Kurssilla maalataan sekä annettuihin tehtäviin että omiin aiheisiin pohjautuen. Materiaali- ja värioppia ja ohjausta annetaan kunkin yksilöllisten tarpeiden mukaan. Kurssi on tarkoitettu sekä vasta maalausta aloittaville että jo pidempään harrastaneille, mikä otetaan kurssin ohjelmassa huomioon. Työskentelyaikaa on klo 15-21, mikä jakautuu iltapäivä- ja iltaryhmiksi. Opettaja Inkeri Makkonen on paikalla 7 kertaa klo 16-19. Itsenäistä työskentelyä on 3 kertana. Kurssimaksu on 75 euroa. **Kurssi alkaa 25.1.2016.**

● **Tiistaipaja** on tarkoitettu itsenäiseen työskentelyyn tottuneille maalareille, jotka haluavat työskennellä kannustavassa seurassa, tavoitteellisesti ja saada sekä kritiikkiä että ohjausta kehittyäkseen ja uudistuaakseen. Tiistaipaja kokoontuu klo 10-14. Kurssiin sisältyy 10 kokoontumiskertaa. Opettaja Päivi Maunu antaa kritiikkiä ja ohjausta 4 kertaa lukukauden aikana. Kurssin hinta on 75 euroa. **Kurssi alkaa 19.1.2016.**

● **Elävänmallin piirustusta** on tiistai-iltaisin klo 18-20. Tällä kurssilla on mahdollisuus osallistua myös vain croquis-piirustukseen, joiden ajankohdan löydät nettisivuiltamme tammikuun lopulla. Kurssi kokoontuu 10 kertaa ja opettaja Susanna Salama on paikalla 6 kertaa. Osallistumismaksu on 10 euroa kerralta. **Kurssi alkaa 19.1.2016.**

● **Tussikurssi** kokoontuu keskiviikkoisin klo 18-20. Kurssilla tutustutaan tussiin taiteenharrastajan työvälineenä ja etsitään omaa ilmaisua tussin monipuolisessa maailmassa! Tussiviivaa herätetään eloon myös animaation keinoin. Lisätietoa materiaalihankinnoista voi kysyä: janne.toriseva@gmail.com. Kurssi kokoontuu 10 kertaa. Opettajana toimii kuvittaja ja sarjakuvantekijä Janne Toriseva. Kurssin hinta on 75 euroa. **Kurssi alkaa 20.1.2016.**

● **Torstaipaja** on tarkoitettu akvarellisteille ja muille hajuttomilla menetelmillä työskenteleville. Torstaipaja kokoontuu klo 10-14 yhteensä 10 kertaa. Opettaja Krista Kortelainen perehdyttää syvällisemmin akryylimaalaukseen sekä antaa kritiikkiä ja ohjausta 4 kertaa lukukauden aikana. Kurssin hinta on 75 euroa. **Kurssi alkaa 21.1.2016.**

● **Grafiikkaryhmä** kokoontuu torstaisin klo 18-21. Kurssilla työskennellään itsenäisesti ilman opettajaa. Osallistuminen edellyttää aiempaa kokemusta grafiikan teosta tai grafiikkakurssin käymistä. Tekotapa voi tuntua vaativalta, mutta on hauskaa ja tekijänsä palkitsevaa! Kurssin hinta on 30 euroa. **Kurssi alkaa 21.1.2016.**

● **Akvarellimaalauskurssi** kokoontuu lauantaisin klo 10-13. Kurssi kokoontuu 10 maalauskertaa seuran tiloissa tai muualla. Opettaja Merja Salonen Di Giorgio on paikalla klo 10-12. Kurssin hinta on 75 euroa. **Kurssi alkaa 23.1.2016.**

Kevään mielenkiintoiset lyhytkurssit sekä kesäkurssit ovat työn alla ja niistä ilmoitetaan tarkemmin alkuvuoden tiedotteissa.

jankkohtaista

Akvarellistit kasvitieteellisessä

Lauantain akvarelliryhmä oli maalaamassa Kaisaniemen kasvitieteellisessä puutarhassa 28.11.2015 opettajan kuvataiteilija, TaM Merja Salonen Di Giorgion johdolla.

Terveisin Kati Vihonen

Kuva Katriina Vihonen

LUKAS

Huippuluokan Lukas-taiteilijatarvikkeet Saksasta ulottuvillasi. Tuotteet ja värikartat löytyvät www.lukas.eu Ammattilaisen ostopaikka Kaapelitehtaalla!

farbe.
taiteilijatarvikeliike

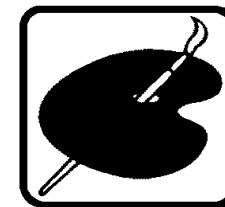
Tarkista aukioloajat: www.farbeoy.com
Puh. (09) 694 9791 • Tallberginkatu 1 C, 2. krs. Käytävägalleria.

Jäsenmaksut ja jäsenkortit

Taideseuran jäsenmaksu vuonna 2016 on 40 euroa/vuosi, nuorisojäsenet (13-18 v) 20 euroa/vuosi. Lisäksi uusilta jäseniltä velotetaan 3 euron kirjaamismaksu. Jäsenkortti ja laskulomake jäsenmaksun suorittamiseksi lähetetään tammi-kuun tiedotteen mukana. Henkilöt, joiden jäsenmaksu vuosilta 2014 ja 2015 on maksamatta, poistetaan jäsenluettelosta. Vuoden 2016 vuosinäytelyyn osallistujilla pitää olla vuosien 2015 ja 2016 jäsenmaksut maksettu.

Alennusta

Columbuksen Suomalaisesta Kirjakaupasta saa edelleen 20% alennusta taide- ja konttoritarvikkeista. Muita alennusta myöntäviä liikkeitä ovat ainakin Farbe Oy, Tempera, Giotto.

Itä-Helsingin Taideseuran
jäsenlehti 2015

LEHDEN TEKIVÄT:

Kirsti Pesari
Jaakko Liukkonen
Maila Niskanen-Kopio
Matti Elomaa

Itä-Helsingin Taideseura
Kerhotalo Saseka
Kalkkijätkäntie 6
00980 Helsinki

Jäsenmaksu 2016 on 40 euroa,
nuorisojäseniltä 20 euroa.
Uusilta jäseniltä lisäksi
kirjaamismaksu 3 euroa.

Pankki:
Nordea
IBAN: FI08 1388 3000 3018 08
BIC: NDEAFIHH
Y-tunnus: Y-0821060-0

Itä-Helsingin Taideseura ry

Syyskokouksessa 14.11.2015 valittu hallitus vuodelle 2016:

puheenjohtaja	Kirsti Pesari	050 341 2441
varsinaiset jäsenet:	Ritva Juselius	040 525 5595
	Anja Meri	050 595 7221
	Maila Niskanen-Kopio	050 561 8005
	Ritva Oksanen	040 501 0262
	Anita Puumala	050 525 7949
	Pirjo Sinivalo	050 538 9915
	Matleena Heikkilä	050 346 4765
	Vesa Urtti	040 044 7383
	Riitta Astikainen	040 820 2877
varajäsenet:	Hanna-Maija Sinkkonen	050 581 0425
	Helga Tollander	040 756 5614

Hallituksen jäsenten tehtävät määräytyvät ensimmäisessä kokouksessa 2016.

Muut vakinaiset tehtävät hallituksen ulkopuolisilla jäsenillä:

tiedotusryhmä (ATK)	Matti Elomaa	050 349 6849
emäntä, hankinnat	Saija (Tipsa) Nykänen	040 753 6339
toiminnantarkastaja	Anna-Kirsti Kemppinen	045 320 9391
varatoiminnantarkastaja	Katriina Vihonen	040 718 9297

Mastering your inspiration

Looking at the world behind the reality.
Feeling how the elements adapt to a single will.
Working with colours and techniques that give
shape to this deepest of inspiration. That is art.

REMBRANDT
The Professional Choice

 Tempera
www.tempera.com

ROYAL TALENS
www.royal-talens.com